

הענק בגנו

לזכרו של איזי ז"ל

היה ענק	בין החולמים	הרחק הרחק
שהלך לדרכו	גדל ענק,	בנעורינו המתוקים
האחרונה.	ענק בכל המובנים.	בשדות הכור
גם פרחי גנו	תום-לב, יושר,	של "גורזי ליז"
נכלו ליום אחד,	מוח חריף,	בווילטשיר שבאנגליה
כאשר נטש	מסור וחרוץ.	הכשרנו את עצמנו
את גנו	לא מלאך,	להגשים חלום.
טרם זמנו.	לא מושלם -	הפרחנו אדמה
לא בקלות	בלורית מתולתלת,	ישנה וחולמת
ויתר על ממלכתו	עיניים בורקות,	מאתיים שנה,
והדריס בה.	מזג חם,	עד אשר ערכנו
מעשיו חרוטים	קל להידלק	חזרה להצגת
בתולדות הכפר	על מה שנראה לו	הבכורה -
ועמוק בלבנו	אי-צדק או טפשות.	לתחיית השממה
זכרו ברוך	ושם, בין פעמוני	של מנסורה הנידחת
לעד.	החורף הכחולים	שבארץ האבות.
אני רואה	וורדי הגן	והמבין יבין.
את הדורות	המסמיקים	
שהקימו הוא	מצא את בת זוגו	
והאישה היפיפה	וקשר את עתידו	
הולכים דרך הזמנים	באשת-חייל יפיפה.	
בעקבות		
החלום שחלמנו		
הרחק הרחק		
בנעורינו המתוקים.		
רחל אבידור		